

ກອງປະຊຸມສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະສາມັນ

**ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງໃຫ້ຫລານສາວ ແລະ ຫລາຍຊາຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ**

ໂດຍ ຈູລີ ປິ ເບັກ

ປະທານສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ

ມັນເປັນສິດທິພິເສດທີ່ຈະໄດ້ກ່າວກັບທ່ານໃນກອງປະຊຸມແຫ່ງປະຫວັດສາດນີ້. ມັນເປັນພອນສຳລັບ
ເຮົາທຸກຄົນນຳກັນ. ໃນຊ່ວງລະຍະທີ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະສາມັນຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີຄວາມຮັກອັນເລິກຊຶ່ງຕໍ່ເອື້ອຍນ້ອງໃນສາສນາຈັກນີ້, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາບອັນກວ້າງໄກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພຣະອົງ ແລະ
ພະອົງຫວັງສິ່ງໃດຈາກເຮົາ.

ຫົວຂໍ້ຂອງຄຳປາໄສນີ້ແມ່ນ “ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງໃຫ້ຫລານສາວ (ແລະ ຫລານຊາຍ) ຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ.” ພວກຫລານສາວຜູ້ໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕອນນີ້
ພວມຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການບັນລຸຄວາມກ້າວໜ້າສ່ວນຕົວ ແລະ ພັດທະນານິໄສ ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງການ
ເປັນສະຕິ. ບໍ່ດົນນີ້ ພວກເຂົາ ແລະ ຜູ້ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາຈະມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບນັ້ນ ສຳລັບການ
ເປັນເອື້ອຍນ້ອງກຸ່ມໃຫຍ່ໂຕທົ່ວໂລກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວໃນກອງປະຊຸມນີ້ ຈະຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນ ຫລື
ອ່ານມັນ ຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາຖະໜາສຳລັບທິດາຂອງພຣະອົງ
ຕອນສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ.

ແບບແຜນແຫ່ງການເປັນສານຸສິດໃນສະໄໝໂບຮານ

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະໃນ
ທຸກວັນນີ້ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຕາມແບບແຜນແຫ່ງການເປັນສານຸສິດທີ່ມີຢູ່ໃນສາສນາຈັກນີ້ໃນສະໄໝ

ໂບຮານ. ຕອນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ຈັດຕັ້ງສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃນເວລາຂອງພຣະຄຳພິ
ໃໝ່, “ກຸ່ມສະຕິເປັນພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຫລາຍໃນການປະຕິບັດສາສນາກິດ [ຂອງພຣະອົງ].”¹
ພຣະອົງໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມນາງມາທາ ແລະ ນາງແນວິ, ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງ, ຢູ່ເຮືອນ
ຂອງນາງມາທາ. ໃນຂະນະທີ່ນາງມາທານັ່ງຟັງພຣະອົງ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢູ່ນັ້ນ ອົງຕາມປະເພນີ
ຂອງວັນເວລາຂອງເຂົ້າເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອນາງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນາງສາມາດເຮັດໄດ້ຫລາຍ
ກວ່ານັ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອນາງມາທາ ແລະ ນາງແນວິໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກນາງສາມາດເລືອກ
“ສິ່ງທີ່ດີ,” ຊຶ່ງຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກພວກນາງຈັກເທື່ອ.² ຄຳເວົ້າອັນອ່ອນຫວານນັ້ນ ເປັນຄຳເຊື່ອເຊີນ
ໃຫ້ມາຮ່ວມການປະຕິບັດສາສນາກິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ຕໍ່ມາ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພິໃໝ່,
ປະຈັກພະຍານທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງນາງມາທາເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້
ເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງສັດທາ ແລະ ການເປັນສານຸສິດຂອງນາງ.³

ເມື່ອເຮົາອ່ານພຣະຄຳພິໃໝ່ຕໍ່ໄປ, ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ອັກຄະສາວົກໄດ້ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງສາສນາຈັກຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນ. ເຮົາກໍໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງສະຕິທີ່ຊື່ສັດບາງຄົນ ຊຶ່ງການເປັນສານຸສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ເປັນພາກສ່ວນໃນການຕົບ ໂຕຂອງສາສນາຈັກ. ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງສະຕິທີ່ເປັນສານຸສິດຢູ່ໃນ
ສະຖານທີ່ຕ່າງໆເຊັ່ນ ເອເຟໂຊ⁴ ແລະ ຟິລິບປີ.⁵ ແຕ່ສາສນາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ສູນຫາຍໄປໃນການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ສະນັ້ນ ແບບແຜນຂອງການເປັນສານຸສິດນັ້ນກໍໄດ້ສູນຫາຍ
ໄປຄືກັນ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຟື້ນຟູສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງຄືນອີກຜ່ານສາສດາໂຈເຊັບ ສະມິດ,
ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ພຣະອົງໄດ້ຮ່ວມຜູ້ຍິງເຂົ້ານຳໃນແບບແຜນຂອງການເປັນສານຸສິດ. ສອງສາມເດືອນ
ຫລັງຈາກສາສນາຈັກໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງເປັນທາງການ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ນາງເອມມາ
ສະມິດວ່າໃຫ້ນາງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນຜູ້ນຳ ແລະ ຄູສອນໃນສາສນາຈັກ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ອຍເຫລືອ
ສາມີຂອງນາງ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນສາດສະດາ.⁶ ໃນການເອີ້ນຂອງນາງທີ່ໃຫ້ຊ່ອຍເຫລືອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສ້າງສາອານາຈັກຂອງພຣະອົງນັ້ນ, ນາງໄດ້ຮັບການແນະນຳເຖິງວິທີທີ່ຈະມີສັດທາ ແລະ
ຄວາມຊອບທຳສ່ວນຕົວຫລາຍຂຶ້ນ, ເຖິງວິທີທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ບ້ານເຮືອນ
ຂອງນາງ, ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ຈາກວັນເວລາທີ່ພຣະກິດຕິຄຸນ
ເລີ່ມຕົ້ນຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ໃນຍຸກນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການຜູ້ຍິງໃຫ້ມາຮ່ວມເປັນສານຸສິດຂອງ
ພຣະອົງ.

ຕົວຢ່າງໜຶ່ງກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ເດັ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າຄືການເຮັດວຽກງານເຜີຍແຜ່.
ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສາສນາຈັກໃນຕອນຕົ້ນເປັນໄປໄດ້ເພາະຜູ້ຊາຍທີ່ຊື່ສັດ ຜູ້ເຕັມໃຈໄປຈາກ
ຄອບຄົວເພື່ອເດີນທາງໄປຫາບ່ອນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ຫົນກັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ
ເພື່ອສອນພຣະກິດຕິຄຸນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາຍເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າໃຈວ່າ ພາລະກິດຂອງເຂົາເຈົ້າຄົງ
ບັນລຸຄວາມສຳເລັດບໍ່ໄດ້ ຖ້າບາດສະຈາກຄູ່ຄອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສັດທາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ຄຳຊູ
ບ້ານເຮືອນ ແລະ ທຸລະກິດ ແລະ ຫາເງິນມາລ້ຽງຄອບຄົວ ແລະ ຜູ້ສອນສາສນາ. ເອື້ອຍນ້ອງ
ທັງຫລາຍຍັງໄດ້ຄູແລສະມາຊິກໃໝ່ຫລາຍພັນຄົນທີ່ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນຂຸມຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ນຳອີກ. ເຂົາເຈົ້າຈິຈັງກັບຊີວິດໃໝ່ຂອງເຂົາເຈົ້າແທ້ໆ, ໄດ້ຊ່ອຍສ້າງສາອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະອົງ.

ຜູກພັນກັບຖານະປະໂລຫິດ

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເຂົ້າໃຈວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ດົນໃຈ
ສາສດາໂປເຊັບ ສະມິດ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງກຸ່ມສະຕິຂອງສາສນາຈັກຂຶ້ນ “ພາຍໃຕ້ຖານະປະໂລຫິດ
ຕາມແບບແຜນຂອງຖານະປະໂລຫິດ”⁷ ແລະ ສອນເຂົາເຈົ້າ “ເຖິງວິທີທີ່ [ເຂົາເຈົ້າ] ຈະໄດ້ຮັບສິດທິ
ພິເສດ, ພອນ, ແລະ ຂອງປະທານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.”⁸

ເມື່ອສະມາຄົມສະຕິສົງເຄາະໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເປັນທາງການ, ນາງເອມມາ ສະມິດ ໄດ້ສືບຕໍ່ເປັນຜູ້ນຳ.
ນາງໄດ້ຖືກເອິ້ນໃຫ້ເປັນປະທານຂອງສະມາຄົມ, ໂດຍມີທີ່ປຶກສາສອງຄົນຮັບໃຊ້ກັບນາງໃນ
ຝ່າຍປະທານ. ແທນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການເລືອກຕາມຄວາມ ໂດ່ງດັງ, ຕາມທີ່ອົງການອື່ນໆນອກສາສນາຈັກ
ກະທຳກັນ, ຝ່າຍປະທານນີ້ໄດ້ຖືກເອິ້ນ ໂດຍການເປີດເຜີຍ, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍຜູ້ຄົນທີ່
ເຂົາເຈົ້າຈະນຳພາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຜູ້ນຳຖານະປະໂລຫິດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນໜ້າທີ່
ຂອງຕົນ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງ “ໄດ້ຮັບການຮຽກຮ້ອງຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍການພະຍາກອນ ແລະ ໂດຍການວາງມື
ໂດຍຜູ້ມີອຳນາດ.”⁹ ການຈັດຕັ້ງພາຍໃຕ້ຖານະປະໂລຫິດເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຝ່າຍປະທານ
ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຊື່ນຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ ສຳລັບວຽກງານສະເພາະ
ບາງຢ່າງ. ການຈັດຕັ້ງຂອງສະມາຄົມສະຕິສົງເຄາະຊ່ອຍເຫລືອໃຫ້ສາງແຫ່ງພອນສະຫວັນ, ເວລາ,
ແລະ ຊັບສິບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖືກນຳປະຕິບັດດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.

ສະຕິກຸ່ມທຳອິດໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໃຫ້ສອນ, ດົນໃຈ, ແລະ ຈັດຕັ້ງບັນດາ
ເອື້ອຍນ້ອງໃນຖານະເປັນສານຸສິດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນວຽກງານແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ໃນກອງປະຊຸມເທື່ອທຳອິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງຂອງສະມາຄົມ—ເພື່ອເພີ່ມ

ສັດທາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳສ່ວນຕົວ, ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ບ້ານເຮືອນ, ແລະ ສະແຫວງຫາ ແລະ ຊ່ອຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ການຈັດຕັ້ງຂອງສະມາຄົມ ສະຕີລິງເຄາະ ເປັນພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຫລາຍເພື່ອການຕຽມສິດທິຂົນສຳລັບສິດທິພິເສດ, ພອນ, ແລະ ຂອງປະທານທີ່ພົບເຫັນພຽງແຕ່ຢູ່ໃນພຣະວິຫານເທົ່ານັ້ນ. ປະທານໂຈເຊັບ ຟຽວດິງ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະ “ເປັນພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງ ແຜ່ນດິນໂລກ” ແລະ “ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ດຳເນີນງານເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດໃຫ້ໄດ້ຮັບ ຊີວິດນິລັນດອນໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາ.”¹⁰ ພວກເອື້ອຍນ້ອງຜູ້ໄດ້ຊຸມນຸມກັນເປັນເທື່ອທຳອິດຢູ່ໃນ ຕຶກຮ້ານຄ້າຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ທີ່ແອ້ມດ້ວຍດິນຈີ່ສີແດງ, ປົນໜ້າໄປຫາພຣະວິຫານທີ່ພວມສ້າງ ຢູ່ຕອນນັ້ນ ຄົງຮູ້ສຶກແນວໃດ ໃນຂະນະທີ່ສາສດາສອນເຂົາເຈົ້າວ່າ “ຄວນມີສະມາຄົມໜຶ່ງ, ແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງ ໂລກ, ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ມີສິນທຳ, ແລະ ສັກສິດ.”¹¹

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງພຣະວິຫານ ເຊັ່ນດຽວກັບ ເອື້ອຍນ້ອງກຸ່ມທຳອິດຂອງສະມາຄົມ, ຜູ້ເຊື່ອວ່າພອນຂອງພຣະວິຫານເປັນລາງວັນທີ່ໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ເປັນເປົ້າໝາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງສະຕີໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ, ເຊັ່ນດຽວກັບ ເອື້ອຍນ້ອງສະມາຄົມກຸ່ມທຳອິດ, ພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມທຸກວັນທີ່ຈະ ເຕີບ ໂຕຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດ ແລະ ຮັກສາພັນທະສັນຍາທີ່ສັກສິດຂອງພຣະວິຫານ ແລະວ່າເມື່ອພວກເຂົາໄປພຣະວິຫານ, ພວກເຂົາຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ກ່າວ ແລະ ເຮັດຢູ່ໃນນັ້ນ. ຜ່ານພອນຂອງພຣະວິຫານ ພວກເຂົາຈະຫຼົ້ມຫຼ່ືມດ້ວຍພະລັງ¹² ແລະ ພອນ ເພື່ອຮັບເອົາ “ຂໍ້ກະແຈ ແຫ່ງຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.”¹³ ຜ່ານພິທີການຂອງຖານະປະ ໂລຫິດທີ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນເພື່ອບັນລຸຄວາມສູງສົ່ງ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບນິລັນດອນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະສັນຍາທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດເປັນສານຸສິດອຸທິດຕົນ. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຕັນຍູທີ່ຈຸດປະສົງ ຕົ້ນຕໍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການຈັດຕັ້ງສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະຂຶ້ນຄື ເພື່ອໃຫ້ສະຕີຊ່ອຍເຫລືອ ຊຶ່ງກັນແລະກັນຕຽມ “ສຳລັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງຖານະປະ ໂລຫິດ ທີ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນພິທີການ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະວິຫານ.”¹⁴

ບ່ອນເພິ່ງ ແລະ ອິດທິພົນຂອງເອື້ອຍນ້ອງຕະຫລອດທົ່ວໂລກ

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງອິດທິພົນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງເອື້ອຍນ້ອງຕະຫລອດທົ່ວໂລກ. ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1842 ເປັນຕົ້ນມາ ສາສນາຈັກໄດ້

ຂະຫຍາຍອອກເກີນຂົງເຂດເນືອງນາລູ, ແລະ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະມີຢູ່ຫລາຍກວ່າ 175 ປະເທດ, ບ່ອນທີ່ເອື້ອຍນ້ອງເວົ້າຫລາຍກວ່າ 80 ພາສາ. ແຕ່ລະອາທິດ ຫວອດ ແລະ ສາຂາໃໝ່ຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ, ແລະ ສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະໃໝ່ ຈະກາຍເປັນພາກສ່ວນຂອງ ເອື້ອຍນ້ອງທີ່ກວ້າງໄກນີ້, “ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວທຸກທະວີບ.”¹⁵ ເມື່ອສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະຍັງນ້ອຍຢູ່ ແລະ ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນສ່ວນຫລາຍໃນລັດຢູທາ, ຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ວົງການ ແລະ ສະມາຊິກໃນໂຄງການທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ວຽກງານສິງເຄາະທີ່ກ່ຽວພັນກັນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພັດທະນາ ຄວາມດຸໝັ່ນໃນບ້ານເຮືອນ ແລະ ຈັດໂຄງການສ້າງໂຮງໝໍ ແລະ ສາງເຂົ້າ. ການຮັບໃຊ້ຂອງ ສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະລຸ້ນທຳອິດໄດ້ຊ່ອຍສ້າງແບບແຜນຂອງການເປັນສານຸສິດ ຊຶ່ງຕອນນີ້ຖືກນຳ ໃຊ້ຕະຫລອດທົ່ວໂລກ. ໃນຂະນະທີ່ສາສນາຈັກເຕີບ ໂຕຂຶ້ນ, ສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະຕອນນີ້ໄດ້ ບັນລຸຈຸດປະສົງໃນທຸກຫວອດ ແລະ ສາຂາ, ໃນທຸກສະເຕກ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ໃນຂະນະທີ່ປັບຕົວ ເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວຂອງໂລກ.

ທຸກວັນ, ເອື້ອຍນ້ອງຂອງສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະຕະຫລອດທົ່ວໂລກ ຈະປະສົບກັບການທ້າທາຍ ປະສົບການຕ່າງໆນາໆ. ສະຕິກັບຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທຸກວັນນີ້ຈະປະເຊີນກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍທາງຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ທາງວິນຍານ; ແລະ ຄວາມຕາຍ. ເອື້ອຍນ້ອງບາງຄົນ ຈະປະເຊີນກັບຄວາມເປົ່າປ່ຽວດຽວດາຍ ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງ ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄອບຄົວຂອງ ຕົນເອງ, ແລະ ບາງຄົນກໍທົນທຸກທໍລະມານກັບການເລືອກທີ່ບໍ່ສະຫລາດຂອງຄົນໃນຄອບຄົວ. ບາງຄົນປະສົບກັບສິງຄາມ ຫລື ຄວາມອິດຢາກ ຫລື ໄພທຳມະຊາດ, ແລະ ບາງຄົນກໍພວມຮຽນ ກ່ຽວກັບຈຸດຕ່າງໆພ້ອມຂອງການຕິດເສດ, ການຕົກງານ, ຫລື ການຂາດການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກຝົນ. ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດັ່ງກ່າວສາມາດກັດຄວາມແຂງແກ່ນຂອງສັດທາໄດ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ ບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວອ່ອນແອລົງ. ຈຸດປະສົງຢ່າງໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການຈັດຕັ້ງ ກຸ່ມສະຕິເປັນສານຸສິດຄື ທີ່ຈະຊ່ອຍສິງເຄາະ ເພື່ອຍົກເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນສູງກວ່າ “ທຸກສິ່ງທີ່ກັດກັນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງສະຕິ.”¹⁶ ໃນແຕ່ລະຫວອດ ແລະ ສາຂາ, ຈະມີສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ ພ້ອມກັບເອື້ອຍນ້ອງຜູ້ສາມາດສະແຫວງຫາ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ນຳ ຖານະປະໂລຫິດ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ຫາທາງແກ້ໄຂອັນທີ່ສາມາດ ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນບ້ານເຮືອນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນຂອງຕົນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ຜ່ານສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ, ການເປັນສານຸສິດຂອງພວກເຂົາຈະຂະຫຍາຍອອກໄປ ແລະ ພວກເຂົາຈະສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມກັບ ຄົນອື່ນໆ ໃນວຽກງານທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ ແລະ ດີເລີດຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ກະທຳໄປ. ວຽກງານທີ່ເອື້ອຍນ້ອງໃນສາສນາຈັກຖືກຂໍໃຫ້ເຮັດໃນວັນເວລາຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງນ້ອຍໜ້າ ຫລື

ບໍ່ສໍາຄັນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຜ່ານການຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການເຫັນດ້ວຍຂອງພຣະອົງ ແລະ ພອນທີ່ໄດ້ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ນໍາ.

ພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄວນຮູ້ອີກວ່າ ເອື້ອຍນ້ອງສະມາຄົມສາມາດຈັດຫາບ່ອນປອດໄພ, ບ່ອນຫລົບໄພ, ແລະ ການປົກປ້ອງໃຫ້ໄດ້.¹⁷ ເມື່ອວັນເວລາຂອງເຮົາເລີ່ມນັບມື້ນັບຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍຂຶ້ນ, ເອື້ອຍນ້ອງໃນສະມາຄົມຈະຊ່ວຍປົກປ້ອງບ້ານເຮືອນຂອງສີໂອນຈາກສຽງແກ່ກ້າຂອງ ໂລກ ແລະ ອິດທິພົນທີ່ລ່າເຫຍື່ອ, ປົວຢວນຂອງສັດຕູ. ຜ່ານສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ອິດທິພົນຂອງສະຕີທີ່ຊອບທໍາສາມາດເປັນພອນໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະບິດານັບເປັນຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ.

ການເປັນສານຸສິດທີ່ດູແລ ແລະ ປະຕິບັດ

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ການຢຽມສອນເປັນການສະແດງອອກເຖິງການເປັນສະມາຊິກ ແລະ ເປັນວິທີທີ່ສໍາຄັນຫລາຍທີ່ຈະໃຫ້ກຽດແກ່ພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ. ພາກສ່ວນຂອງການເປັນສານຸສິດນີ້ ຄວນຄ້າຍຄືກັບການປະຕິບັດສາສນາກິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້. ສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ກໍາມະການຝ່າຍຢຽມສອນຈາກແຕ່ລະຫວອດຈະໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໃຫ້ປະເມີນເບິ່ງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ແກ້ບກໍາການບໍລິຈາກ ເພື່ອຈະໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ຄົນຂັດລົນ. ຕະຫລອດປີຜ່ານມາ, ເອື້ອຍນ້ອງສະມາຄົມ ແລະ ຜູ້ນໍາໄດ້ຮຽນຮູ້ເທື່ອລະຂຶ້ນຕອນ ແລະ ໄດ້ພັດທະນາຕົນໃນເລື່ອງຄວາມສາມາດເພື່ອດູແລຄົນອື່ນ. ກໍມີບາງເວລາເມື່ອເອື້ອຍນ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການໄປຢຽມຢາມ, ການສອນບົດຮຽນ, ແລະ ການປະຈິດໝາຍນ້ອຍໄວ້ໜ້າເຮືອນຂອງເອື້ອຍນ້ອງ. ການກະທໍາດັ່ງກ່າວໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອເອື້ອຍນ້ອງຮຽນຮູ້ແບບແຜນຂອງການດູແລ. ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ຄົນໃນວັນເວລາຂອງໂມເຊໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ກິດອັນຍິດຍາວນັ້ນ, ເອື້ອຍນ້ອງໃນສະມາຄົມໃນຕອນນັ້ນກໍມີກິດປາກເປົ່າ ແລະ ເປັນລາຍລັກອັກສອນທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄືກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈວິທີທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

ໂດຍທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ຈະສົງເຄາະ ແລະ ຊ່ວຍກູ້ໃນຊີວິດຂອງເອື້ອຍນ້ອງ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທຸກວັນນີ້, ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາຈຶ່ງປະສົງໃຫ້ເຮົາເດີນຕາມເສັ້ນທາງທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ສະແດງການເປັນສານຸສິດຂອງເຮົາ ໂດຍການດູແລຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ລູກໆຂອງພຣະອົງ. ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ສໍາຄັນນີ້ຢູ່ໃນໃຈ, ບັດນີ້ຜູ້ນໍາໄດ້ຖືກສອນໃຫ້ຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສຸກສະບາຍທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກຂອງເອື້ອຍນ້ອງ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ

ກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້.¹⁸ ບັດນີ້ຜູ້ຢູ່ຮຽນສອນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະ “ມາຮູ້ຈັກ ແລະ ຮັກເອື້ອຍນ້ອງ ແຕ່ລະຄົນ, ຊ່ອຍເຫລືອນາໆເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສັດທາຂອງນາໆ, ແລະ ຮັບໃຊ້.”¹⁹

ໃນຖານະທີ່ເປັນສານຸສິດທີ່ອຸທິດຕົນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ເຮົາໄດ້ພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງ ເຮົາທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະເຮັດ ຖ້າຫາກພຣະອົງຢູ່ນີ້. ເຮົາຮູ້ວ່າ ສຳລັບພຣະອົງແລ້ວ ມັນແມ່ນ ການດູແລຂອງເຮົາທີ່ສຳຄັນ, ແລະ ສະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງພະຍາຍາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການດູແລເອື້ອຍນ້ອງ ແທນທີ່ຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຈຳນວນສິ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ແລ້ວ. ການປະຕິບັດທີ່ແທ້ຈິງຖືກວັດແທກຕາມ ຄວາມໃຈບຸນຂອງເຮົາຫລາຍກວ່າຄວາມດີເດັ່ນຂອງສະຖິຕິຂອງເຮົາ. ເຮົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາສຳເລັດຜົນ ໃນການປະຕິບັດຂອງເຮົາໃນການເປັນຜູ້ຢູ່ຮຽນສອນ ເມື່ອເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຮົາສາມາດເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ຢູ່ຮຽນສອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອຂ້ອຍໃຫ້ເຕີບ ໂຕຂຶ້ນທາງວິນຍານ” ແລະ “ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ຜູ້ຢູ່ຮຽນສອນ ຂອງຂ້ອຍເປັນຫ່ວງເປັນໂຍນຳຂ້ອຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ” ແລະ “ຖ້າຂ້ອຍມີບັນຫາ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ຜູ້ຢູ່ຮຽນສອນຂອງຂ້ອຍຈະຈັດການທັນທີ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງລໍຖ້າໃຫ້ຂ້ອຍຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອກ່ອນ.” ຜູ້ນຳ ທີ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຈະປົກສາຫາລິນຳກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ສະແຫວງ ຫາ ແລະ ຮັບການເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ຢູ່ຮຽນສອນ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ຈັດລະບຽບ ແລະ ວິທີອອກປະຕິບັດສາສນາກິດທີ່ດີໃຈ.

ນອກເໜືອຈາກນັ້ນ, ການຢູ່ຮຽນສອນເປັນວຽກງານເພີ່ມເຕີມຂອງອະທິການທີ່ຕ້ອງດູແລຝູງແກະ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ອະທິການ ແລະ ປະທານສະມາຄົມສະຕິສົງເຄາະຕ້ອງການ ການຮັບໃຊ້ ທີ່ດີໃຈຂອງຜູ້ຢູ່ຮຽນສອນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພວກເພີ່ນໃນການບັນລຸໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເພີ່ນ. ຜ່ານການປະຕິບັດຂອງຜູ້ຢູ່ຮຽນສອນ, ປະທານສະມາຄົມສາມາດຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຢູ່ເປັນເປັນສູກ ຂອງເອື້ອຍນ້ອງແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນຫວອດ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມຢູ່ເປັນເປັນສູກຂອງເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອນາໆໄປພົບອະທິການ?

ປະທານ ທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ໄດ້ສອນເຮົາວ່າ “ເມື່ອເຮົາພະຍາຍາມດ້ວຍສັດທາຢ່າງບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ເພື່ອບັນລຸໜ້າທີ່ ທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ເມື່ອເຮົາສະແຫວງຫາການດີໃຈຈາກພຣະຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ສູງສຸດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາ, ແລ້ວເຮົາຈະບັນລຸຄວາມມະຫັດສະຈັນ.”²⁰ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມມະຫັດສະຈັນ ເມື່ອພວກເຂົາຊ່ອຍເຫລືອໃຫ້ການຢູ່ຮຽນສອນເປັນແບບແຜນຂອງການເປັນສະມາຊິກທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາອີກ.

ການບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງສະມາຄົມສະຕິສົງເຄາະ

ຄຳສອນນີ້ ແລະ ຄຳສອນທີ່ສຳຄັນອື່ນໆກ່ຽວກັບສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະ ຕອນນີ້ມີໃຫ້ພວກຫລານ ສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອສຶກສາແລ້ວຢູ່ໃນປື້ມຊື່ວ່າ *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*. ປື້ມຫົວນີ້ບັນຈຸບັນທຶກມໍລະດົກຂອງສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະ ແລະ ສະຕີຂອງສາສນາຈັກນີ້. ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເອື້ອຍນ້ອງຕະຫລອດທົ່ວ ໂລກກາຍເປັນໜຶ່ງ ແລະ ເປັນກຸ່ມກ້ອນດຽວ ດ້ວຍຈຸດປະສົງຂອງສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະ ແລະ ແບບແຜນ ແລະ ສິດທິພິເສດ ຂອງການເປັນສານຸສິດ. ມັນເປັນພະຍາມເຖິງບົດບາດທີ່ສຳຄັນຂອງສະຕີໃນແຜນແຫ່ງ ຄວາມສຸກຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ມັນໄດ້ສ້າງມາດຕະຖານທີ່ບໍ່ຫວ່ນໄຫວເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາເຊື່ອ, ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮົາປ້ອງກັນ. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ຊຸກຍູ້ເຮົາໃຫ້ “ສຶກສາປື້ມຫົວນີ້ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ມີເວລາສິ້ນສຸດ ແລະ ຕົວຢ່າງທີ່ດົນໃຈເປັນອິດທິພົນໃນຊີວິດ [ຂອງເຮົາ].”²¹

ການຮູ້ວ່າ ການຈັດຕັ້ງສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະເປັນການສ້າງອັນສູງສຸດ, ປະທານໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ບອກເອື້ອຍນ້ອງສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະວ່າ: “ມັນແມ່ນສຳລັບພວກທ່ານເພື່ອຈະໄດ້ ນຳພາໂລກ ແລະ ເພື່ອນຳພາສະຕີໃນໂລກໂດຍສະເພາະ. ... ພວກເຈົ້າເປັນຫົວ,” ເພິ່ນກ່າວ, “ບໍ່ແມ່ນຫາງ.”²² ເມື່ອເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃກ້ເຂົ້າມາ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຫວັງວ່າພວກຫລານສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ເປັນສະຕີທີ່ຊື່ສັດ ຜູ້ນຳໃຊ້ຫລັກທຳ ແລະ ແບບແຜນຂອງສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະ ກາຍເປັນວິທີຂອງຊີວິດສຳລັບພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມເປັນໜຶ່ງກັບ ຄົນອື່ນໆເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງອັນສູງສູງຂອງມັນ. ຂ້າພະເຈົ້າມີປະຈັກພະຍາມເຖິງສາສນາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄິດທີ່ແທ້ຈິງ ຊຶ່ງຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ນີ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຕັນຍູສຳລັບ ແບບແຜນຂອງການເປັນສິດທິຊົນ ທີ່ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ເມື່ອພະຜູ້ເປັນເຈົ້າດົນໃຈສາສດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະຂຶ້ນ. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3.
2. ເບິ່ງ ລູກາ 10:38--42.
3. ເບິ່ງ ໂປຣັຟ 11:20--27.
4. ເບິ່ງ ກິດຈະການ 18:24--26; ໂຣມ 16:3--5.
5. ເບິ່ງ ຟິລິປປີ 4:1--4.
6. See Doctrine and Covenants 25.

7. Joseph Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 12.
8. Joseph Smith, in *History of the Church*, 4:602.
9. ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ 1:5.
10. Joseph Fielding Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 97.
11. Joseph Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 15.
12. See Doctrine and Covenants 109:22; see also Sheri L. Dew, in *Daughters in My Kingdom*, 128.
13. See Doctrine and Covenants 84:19; see also Ezra Taft Benson, in *Daughters in My Kingdom*, 129.
14. *Daughters in My Kingdom*, 131.
15. Boyd K. Packer, in *Daughters in My Kingdom*, 99.
16. John A. Widtsoe, in *Daughters in My Kingdom*, 25.
17. See *Daughters in My Kingdom*, 86–87.
18. See *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.4.
19. *Handbook 2*, 9.5.1.
20. Thomas S. Monson, in *Daughters in My Kingdom*, 91.
21. First Presidency, in *Daughters in My Kingdom*, ix.
22. Joseph F. Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 66.